

ת"פ 34644/07/18 - מע"מ עכו נגד פבל דינובסקי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 34644-07-18 מע"מ עכו נ' דינובסקי

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מאשימה	מע"מ עכו
נגד	
נאשמים	פבל דינובסקי

החלטה

1. לפני בקשה שהועלתה על ידי הנאשם להורות על ביטול כתב אישום בשל התיישנות וזאת לאחר שהמאשימה ביקשה לבטל את הכתב האישום בטרם הקראה.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות על אי הגשת דו"ח שיש להגיש על פי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (**להלן: "חוק מס ערך מוסף"**) - 7 עבירות על פי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף.
3. על פי עובדות כתב האישום הנאשם עוסק בענף בטיחות בכבישים והוא נרשם ביום 15.2.2012 ברשויות מע"מ כ"עוסק מורשה" בהתאם לחוק מס ערך מוסף. מתוקף היותו עוסק מורשה, היה חייב הנאשם להגיש דו"חות תקופתיים ולשלם את המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976 (**להלן: "תקנות מס ערך מוסף"**). הנאשם לא צירף במודע תשלום מלא לדו"חות התקופתיים המפורטים בעובדות כתב האישום בטבלה מצורפת.
4. ביום 18.12.18 התקיים דיון ובו נמסר לנאשם כתב האישום ומונה לו סנגור מהסנגוריה הציבורית וזאת נוכח עמדת המאשימה למאסר בפועל ולא קוימה הקראה.
5. ביום 4.2.19 התקיים דיון במעמד הצדדים כאשר הנאשם מיוצג. ב"כ המאשימה הודיעה בפתח הדיון כי נמצא שנפלה טעות בכתב האישום ולפיכך ביקשה ב"כ המאשימה להורות על ביטול כתב האישום בטרם הקראה.
6. ב"כ הנאשם טענה כי לנאשם טענת התיישנות וביקשה כי בית המשפט יכריע בטענה זו הגם שהמאשימה הודיע על ביטול כתב האישום. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי על פי הוראות החוק המאשימה יכולה לחזור בה מכתב האישום בטרם הקראה וכי אין צורך להכריע בטענת ההתיישנות. לטענת הסנגורית הבסיס לטענת ההתיישנות מצוי בכך שהעבירה בה הואשם הנאשם דינה 3 חודשי מאסר וקנס בסך של 5,000 ₪ ולפיכך הרי שמדובר בעבירה מסוג חטא שמתיישנת כעבור שנה. העבירה האחרונה של אי צירוף תשלום לדוחות תקופתיים, בוצעה לכל המאוחר

בחודש ינואר 2017 וכתב האישום הוגש בחודש יולי 2018 בחלוף למעלה משנה ממועד ביצוע העבירה האחרונה בתיק. לפיכך, טוענת הסנגורית יש לבטל את כתב האישום מחמת התיישנות.

7. בהודעה שהגישה ב"כ הנאשם טענה כי ההגנה מסכימה לביטול כתב אישום מכל טעם שהוא ואולם תסכים לכך שכפוף להתחייבות המאשימה שלא להגיש כתב אישום מחדש כנגד הנאשם. זאת ועוד, טענה ב"כ הנאשם כי בהיעדר התחייבות כאמור ההגנה תטען כי התנהלות המאשימה בבואה לבקש ביטול כתב אישום בתיק זה פוגעת בזכותו של הנאשם להליך משפטי הוגן ואינה עולה בקנה אחד עם החובה לעשות שימוש בזכות בתום לב ובדרך המקובלת. בהיעדר התחייבות מצידה של המאשימה להימנע מהגשת כתב אישום חדש כנגד הנאשם, ההגנה טוענת כי יש להעדיף ביטול כתב האישום בשל טענת התיישנות. ב"כ הנאשם טוענת כי בהיעדר התחייבות המאשימה שלא להגיש כתב אישום כנגד הנאשם מצביעה על כך שכוונת המאשימה לבצע מקצה שיפורים לטענת הסנגורית וכי כוונתה האמיתית איננה חזרה מאישום.

8. המאשימה בתגובתה טענה כי סעיף 143 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**"), מתאר את המונח "תחילת משפט" באקט של הקראת כתב האישום באזני הנאשם בתיק. עוד טענה ב"כ המאשימה בתגובתה כי לא התבצעה הקראה לכתב האישום בדיון ראשון מיום 18.12.18 ואף לא היתה שום התייחסות עניינית לכתב האישום ולכן התוצאה היא שאנו נמצאים בשלב שלפני תחילת הדיון וזאת על פי סעיף 143 לחסד"פ, קרי בשלב שלפני תחילת המשפט. בשלב זה טוענת המאשימה, רשאית המאשימה לחזור בה מכתב האישום ובמקביל כל עוד לא התחיל המשפט אין לנאשם זכות לבקש ביטול כתב אישום בשל טענה מקדמית. ב"כ המאשימה טענה כי יש לדחות טענת הסנגורית להיעדר תום לב וזאת מכיוון שמיד לאחר שנתגלתה הטעות, החליטה המאשימה לחזור בה מאישום ופנתה לב"כ הנאשם והודיעה לה על כוונותיה.

9. הסנגורית בתשובתה לתגובת המאשימה חזרה על טענותיה וטענה עוד בתשובתה ששני הצדדים מסכימים כי יש לבטל את כתב האישום וכי מדובר בביטול כתב אישום לאחר תחילת המשפט ומפנה בעניין זה לסעיפים 93 לחסד"פ ולסעיף 149 לחסד"פ. הסנגורית ממשיכה וטוענת שככל שהמאשימה טוענת כי טרם בוצעה הקראה, הרי שהיא מתעלמת מכך שהיא מצויה בשלב לפני תחילת משפט וכי על פניו היא אינה רשאית עדיין לחזור בה מכתב האישום. לפיכך, מבקשת הסנגורית לבטל את כתב האישום מחמת התיישנות.

10. לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות שהוגשו ובתגובות שוכנעתי כי דין בקשת ההגנה להידחות ואני סבורה כי יש להורות על ביטול כתב אישום בטרם הקראת בהתאם להודעת המאשימה. אינני מקבלת טענת ההגנה כי למאשימה אין סמכות לבטל את כתב האישום בטרם הקראה.

11. סעיף 91 לחסד"פ קובע -

"תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי..."

כמו כן סעיף 94 לחסד"פ קובע -

- "(א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית המשפט את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
- (ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית המשפט לבטל אישום, בכל עת עד להכרעת הדין, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם.
- (ג) אישום שבטל, לפי סעיף קטן (ב), לא יוגש מחדש אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה ומטעמים שיירשמו".

12. המלומד י. קדמי בספרו **על סדר הדין בפלילים**, (מהדורה 2009 חלק שני, כרך א' עמודים 953-954) מתייחס להבחנה שבין חזרת תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום לבין חזרה מאישום לאחר מכן, ולגבי חזרה מאישום לפני תחילת המשפט מציין לאמור -

- ב. נראה כי חזרה מאישום - מסוים או מכתב האישום כולו - בשלב מוקדם זה דינה כדין "תיקון" כתב האישום כאמור בסעיף 91 לחסד"פ...
- ג. חזר בו תובע מאישום לפני תחילת המשפט - קרי: לפני מתן תשובה לאישום - **יבטל בית המשפט את האישום.**

עניינו הרואות כי תיקון כתב אישום עד לתחילת המשפט, נתון כולו בידי התביעה לשיקול דעתה.

13. סעיף 143 לחסד"פ הנושא את הכותרת תחילת משפט קובע: "בתחילת משפט יקרא בית המשפט את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו, אולם רשאי בית המשפט שלא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסנגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תוכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה, דברי הנאשם וסנגורו יירשמו בפרוטוקול".

מקום בו מתקיימת ישיבה שנועדה לתחילת משפט והנאשם מודיע כי קיבל את כתב האישום, קרא אותו והבין אותו ניתן לראות בכך תחילת משפט לצורך סעיף 143 לחסד"פ. אציין עוד, שלא מצאתי כי יגרם לנאשם עוות דין באם יבוטל כתב האישום בטרם הקראה על פי הודעת המאשימה.

14. בענייננו, התייצב הנאשם כאשר הוא אינו מיוצג לדיון ביום 18.12.18 וכתב האישום נמסר לו והוסבר לו על ידי בית המשפט כי המאשימה עותרת למאסר בפועל באם יורשע בדין בתיק. כמו כן מונתה הסנגוריה הציבורית לייצג את הנאשם נוכח עמדת המאשימה למאסר בפועל. לפיכך, כתב האישום לא הוקרא לנאשם ובוודאי שהנאשם לא התבקש להשיב לכתב האישום ולא התקיימה הקראה כהגדרת סעיף 143 לחסד"פ. לפיכך, הודעת המאשימה בפתח הדיון שנקבע ביום 4.2.19 וזאת לאחר שהודיעה לסנגורית על חזרה מכתב אישום מחייבת את ביטול כתב

האישום בטרם הקראה.

15. נוכח קביעתי הרי שאינני נדרשת להכריע בטענה המקדמית שהעלתה הסנגורית ואולם אציין, למעלה מן הדרוש ומבלי לקבוע מסמרות בעניין התיק דנן וזאת כיוון שחומר חקירה כלשהו לא הועמד לעיוני, כי על פי הוראות החוק באין הוראה אחרת לעניין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירת חטא לאחר שנה. יחד עם זאת ראוי בעניין זה לציין כי בתי המשפט ראו בעבירות אלה כשלעצמן "עבירות נמשכות" (ראו לעניין זה רע"פ 122/82 **מרדכי עלפי נגד מדינת ישראל** ולדברים שנקבעו שם).

אשר על כן, לאור בקשת המאשימה לביטול כתב אישום בטרם הקראה, אני נעתרת כמבוקש ומורה על ביטול כתב האישום.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ו' אדר ב' תשע"ט, 13 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.